

آکسیون سراسری هواداران "سچخفا" در افشا رژیم

روز پنجشنبه ۲۶ آوریل جاسوسخانه رژیم جمهوری اسلامی ایران در لندن به اشغال رفقای هوادار سازمان چریکهای فدائی خلق ایران در آمد. این حرکت با توجه به اینکه تا ساعت ۶ بعد از ظهر طول کشید تاثیر بسیار مثبتی بر شکستن جو سکوت در انگلستان داشت و با دیگر رژیم تبهکار خمینی در میان مردم انگلیس افشا شد و از طرفی این اکسیون همزمان در چند کشور دیگر بر مبنای خواستههای زیر توسط رفقای هوادار سچخفا برگزار گردید:

۱- فرستادن هیئتی جهت بررسی وضع زندانیان سیاسی در ایران و انتشار گزارش این هیئت.

۲- قطع کمکهای تسلیحاتی و اقتصادی به رژیم جنایتکار ایران.

جاسوسان درون سفارت با مضحکه‌ای که راه انداخته بودند سعی کردند که خود را "بیروز" جلوه دهند اما اقامت طولانی رفقا در سفارت رسانه‌های خبری را وادار نمود که مسئله را لحظه به لحظه گزارش کنند.

بقیه در صفحه ۱۱

وقایع جنوب آفریقا و نظرات حزب توده خائن

در تاریخ ۱۶ مارس ۸۴ یک قرارداد عدم تجاوز بین دولتهای افریقای جنوبی و موزامبیک در زمین دو کشور و در داخل خاک افریقای جنوبی باضام رسید. این قرارداد حاوی نکات قابل توجهی است که بعداً به آن خواهیم پرداخت. دولت نژاد پرست افریقای جنوبی میلیونها دلار جهت تبلیغ حول محور این قرارداد خرج کرد و از خبرنگاران جهان برای گزارش از این "واقعه تاریخی" دعوت نمود. اولین ملاقاتهای رسمی هیئتهای افریقای جنوبی و موزامبیک در تاریخ ۲۰ دسامبر ۸۳ در کشور سوازیلند صورت گرفت. این دیدار بر طبق بیانیهای که از طرف رئیس‌جمهور موزامبیک بعداً منتشر شد تأیید گردید (گاردین ۱۲/۲۱/۸۳). مسئله جالب توجه آنست که یک قرارداد مخفی قبلاً در فوریه ۸۲ بین دولتهای افریقای جنوبی و سوازیلند بسته شده بود. این قرارداد باخاطر آسوده نبودن شرایط مناسب در منطقه مخفی مانده بود ولی با عقد قرارداد موزامبیک و افریقای جنوبی فاش شد. (گاردین ۲ آوریل ۸۴). نکات اصلی قرارداد فاش شده چنین است:

بقیه در صفحه ۱۰

تحصن موفقیت آمیز در کانادا

در روز جمعه ۶ آوریل یکی از پناهندگان ایرانی در کانادا به عنوان اعتراض به وضع ناپسند خود در موسسه خیریه Sevi به تحصن می‌پردازد. این حرکت با پشتیبانی دیگر پناهندگان روبرو می‌شود و قضیه روز یکشنبه بعد در کانون پناهندگان ایرانی مطرح شده و مقرر می‌شود که در روز سه‌شنبه پس از فراهم کردن زمینه پشتیبانی از تحصن در میان ایرانیان در محل C.S.S.M. دست به تحصن زده شود. در این بین هواداران حزب کمونیست ایران (اتحاد مبارزان - کومله) مستقلاً روز دوشنبه وارد عمل می‌شوند و با یک عده چند نفره دست به تحصن می‌زنند. ولی پلیس آنها را بازداشت می‌کند.

بقیه در صفحه ۸

فعالیت‌های دفاعی

با گذشت نزدیک به پنج سال از انقلاب شکوهمند ایران و در آستانه نود و هفتمین سالگرد اول ماه مه، کارگران ایران سوگند یاد میکنند که هرگز این نظم کهن را نخواهند پذیرفت و تا سرنگونی بساط "فقیهان" یک دم از پای نخواهند نشست. اول ماه مه جشن جهانی تمامی کارگران برای احراز رهایی از استثمار است.

اول ماه مه در ایران در شرایطی فرا میرسد که رژیم مرتجع جمهوری اسلامی کارگران را در خطر بیکاری، گرسنگی، بی‌سکنتی، محرومیت فرهنگی و فقدان بهداشت نگهداشته است. و از طرفی جامعه شاهد اوجگیری هر چه بیشتر مبارزات کارگران بر علیه رژیم جمهوری اسلامی است.

در نود و هفتمین سالگرد اول ماه مه جشن جهانی طبقه کارگر-مآزمان ما ستاد بخش انگلستان بزرگداشتی در تاریخ ۲ می ۱۹۸۴ برگزار کرد.

بقیه در صفحه ۸

اخبار جهان

دومینیک

بحرانهای جوامع امپریالیستی روز بروز در حال تشدید است. امپریالیستها جهت خلطی از این بحران هر چه بیشتر به خلقهای تحت‌ستم فشار می‌آورند. تشدید فشارها با عکس‌العمل مردم این کشورها همراه است. دومینیک نمونه دیگری از این اوضاع میباشد. این کشور نزدیک به ۶ میلیون جمعیت دارد و مساحت آن برابر با ۱۸۷۰ مایل مربع و پایتخت آن سانتو دومینگو میباشد. محصول اصلی صادراتی این کشور شکر (نیسکر) میباشد که نیمی از درآمد این کشور را تشکیل میدهد. قهوه، کاکائو و تنباکو دیگر

بقیه از صفحه ۱ کودتای سی خرداد ...

آزادی نیم بندی بواسطه دو سال مبارزه انقلابی مردم میهن ما و بخصوص زحمتکشان و در رأس آن طبقه کارگر بدست آمده بود.

خلقهای مبارز ایران قیام کردند تا تمام سرمایه‌های سرمایه‌داران وابسته ملی و صادره شود، تمام قراردادهای اسارتی با کلیه امپریالیست‌ها افشا و لغو گردد، سیاست تک‌پایگی اقتصادی (نفت) داغان شود و سرمایه‌های ملی رشد و گسترش یابند. خلقهای مبارز ایران قیام کردند تا تمام زمین‌های زمینداران بزرگ و فئودالها میان دهقانان با تکیه بر شوراهای دهقانی تقسیم شود و بدین وسیله روابط کهنه و عقب افتاده از جامعه رخت‌پبندد و از طرف دیگر در زمینه "اقتصاد کشور به خود کفائی از لحاظ کشاورزی که از مهم ترین عوامل رهایی از وابستگی است بدست یابد."

خلقهای مبارز ایران قیام کردند تا شوراهای کارگری که در امر توزیع و تولید، کنترل و نظارت کامل داشته و بتوانند در امور سیاسی و مؤسسات قانونگذاری نمایندگان خود را داشته باشند بوجود آید.

خلقهای مبارز ایران قیام کردند تا شوراهای دهقانی که آزادی دخالت و کنترل بر امور اداری و اجرایی مناطق خود و آزادی و دخالت در امور سیاسی و انتخاب نمایندگان خود را داشته باشند بوجود آید.

خلقهای مبارز ایران قیام کردند تا يك قانون کسار انقلابی که از خواسته‌های بحق کارگران است بوجود آید. خلقهای مبارز ایران قیام کردند تا

هزاران هزار نفر از بهترین فرزندان این سرزمین گرد پرور جان خود را در راه تحقق خواسته‌های بر شمرده گذاشتند و ولی به هیچ يك از خواسته‌های اساسی زحمتکشان بوسیله رژیم جمهوری اسلامی پاسخ داده نشد و در مقابل مرتجعین لانه کرده در حکومت در مقابل این خواسته‌ها قرار گرفتند و سعی در نابودی ستاوردهای انقلاب نمودند.

مبارزات مردم ایران برای حفظ ستاوردهای انقلاب و تداوم آن ادامه پیدا کرد. کارگران تهران به تشکیل شوراهای خود پرداختند و دهقانان ستمکش اتحادیه‌های دهقانی را بوجود آوردند.

آوردند و زمین‌هایشان را که بوسیله فئودالها و زمینداران شکم گنده غصب شده بوده بین خود تقسیم نمودند و دانشجویان و دانش آموزان صحن دانشگاهها و مدارس را مبدل به مراکز مبارزه علیه ارتجاع و امپریالیسم نمودند و حال جواب رژیم حاکم به خواسته‌های خلقهای ایران چگونه بود؟

کرستان تهران در دست بعد از انقلاب شکوهمند ۵۷ به خاک و خون کشیده میشود. تمام جناحهای هیئت حاکمه از خمینی و بنی صدر گرفته تا حزب ارتجاعی جمهوری اسلامی همگی کمر به نابودی جنبش کرستان بسته بودند. ولی خلق کرستان با تمام شقاوت رژیم به مبارزه "قهرمانانه خود ادامه داد. مبارزات دهقانان به غیر از کرستان در ترکمن صحرا، فارس، آذربایجان و سرکوب شده و در مقابل از فئودالها و زمینداران بزرگ پشتیبانی میشود. مبارزات کارگران سرکوب میشود و خوراهای کارگری مورد هجوم انجمن‌های اسلامی رژیم قرار میگیرد. دانشگاه این سنگسر آزادی بنام "انقلاب فرهنگی" بسته میشود. روزنامه‌های انقلابی "غیر قانونی" اعلام میشوند. از طرف حزب جمهوری اسلامی بسا کودتاهای آمریکائی که برای نابودی انقلاب ایران ترتیب داده میشود همکاری میشود و بيك کلام هر جا که زحمتکشان برای گرفتن حقوق خود دست به مبارزه میزنند، رژیم جمهوری اسلامی به مقابله بسا آنان میپردازد و مبارزاتشان را سرکوب میکند. ولی خلقهای ایران بزودی دشمنان خود را شناختند و در صدها تظاهرات و راه پیمائی و ... نفرت عمیق خود را نسبت به سیاستهای ارتجاعی کل رژیم ابراز نمودند. و بالاخره پس از دو سال کشمکش بین مردم و ارتجاع، بسین انقلاب و ضد انقلاب با سمت گیری خمینی با حزب منغور و ارتجاعی جمهوری اسلامی، کودتای ۳۰ خرداد بوقوع میپیوندد. با خیانت خمینی و دارو پستهای صف انقلاب و ضد انقلاب هر چه مشخص تر میشود. زحمتکشان ایران کار را تمام شده قلمداد نکرده و به مبارزات خود ادامه میدهند.

مردمی که از بزور خفقان و دیکتاتوری چندین ساله محمدرضا شاهی قیام کردند و رهگر به این مرتجعین گردن نگذاشته و این رژیم مرتجع را سرنگون خواهند نمود.

موسسه فرهنگی مبارز
سازمان مبارزات دانشجویی
نیازمند است ما را در این راه
یار رسانید.

B.M Box 8561
London WC1N 3XX

I.S.A Po Box 1423
Jeff. City Mo. 65101
آدرس ما U.S.A

بقیه از صفحه ۱۲ وقایع جنوب آفریقا ...

۱ - برسمیت شناختن طرفین از جانب یکدیگر
۲ - مبارزه بر علیه تروریسم (بخوانید انقلاب در منطقه - ستاد)
۳ - دو کشور از ایجاد پایگاه خارجی جهت حمله به دیگری منوع باشند .
بعد از امضاء این قرارداد روابط دو کشور " حنه " گردید و فشار بر سازمان
" کنگره ملی آفریقا " که برای سرنگونی رژیم نژاد پرست آفریقای جنوبی میجنگند ،
شدیدتر شد . اعضای کنگره در کمپ های مخصوص جهت کنترل بیشتر نگاهداری
می شدند و موانع بسیاری در مقابل حرکات آنان گذاشته شد . همچنین جهت
صد ها نفر از آنان مجبور به ترک سوازیلند شدند و اما در مورد قرارداد ۱۶
مارس موافقت های آنکولا با آفریقای جنوبی . قبل از اینکه این قرارداد ها باز
شوند توضیح چند نکته بصورت بسیار خلاصه ضروری است .

۱ - اختلافات موزامبیک و آفریقای جنوبی .
دولت موزامبیک به اصطلاح مقداری امکانات در اختیار " کنگره ملی آفریقا " که
بر علیه نژاد پرستان آفریقای جنوبی میجنگند قرارداد و آفریقای جنوبی
از جریان ارتجاعی " مقاومت ملی موزامبیک " که بر علیه دولت کتونی موزامبیک
میجنگند پشتیبانی می کند .
۲ - اختلافات آفریقای جنوبی با آنکولا .

بین این دو کشور و کشور دیگری بنام نامیبیا وجود دارد . مبارزین نامیبیائی
(سوازی) برای استقلال خود با آفریقای جنوبی در جنگ هستند . این کشور
در اشغال آفریقای جنوبی است و مبارزین نامیبیائی بخشا از خاک آنکولا برای
حملات بر علیه قوای آفریقای جنوبی استفاده می نمایند . نیروهای ارتجاعی
یونیتا که برای سرنگونی دولت آنکولا می جنگند بتوسط دولت آفریقای جنوبی
و امپریالیستهای غربی تقویت شده و در خاک آنکولا مشغول عملیاتند . همچنین
وجود بین ۲۰ تا ۳۰ هزار سرباز کوبائی در آنکولا از دیگر اختلافات قبیله
بین است . ما در این مقاله قصدمان شکافتن انحرافات عمیق و خشنا خطرناک
دو جریان سیاسی " سوازی " و " کنگره ملی آفریقا " نمی باشد ، همین بس
که انحرافات این دو سازمان بر سر ابرق رت شوروی یکی از انحرافات عمیق این
دو جریان بوده و ضریات سختی برد و جنبش بخاطر همین انحراف وارد آمد و است
دولتهای آنکولا ، موزامبیک و سوازیلند تحت نفوذ ابرق رت شوروی بوده
و آفریقای جنوبی تحت نفوذ و حمایت امپریالیستهای غربی بخصوص آمریکا و انگلستان
است . حال بنکات اصلی قرارداد دولتهای ارتجاعی موزامبیک و آفریقای جنوبی
بپردازیم .

۱ - هیچ نیرویی حق ندارد از خاک این کشورها جهت حمله به دیگری
استفاده نماید .

۲ - استفاده رادیویی برای تبلیغات بر علیه دیگری منوع میباشد .

۳ - حل اختلافات دو کشور از طرق مسالمت آمیز باشد .

۴ - کنترل مرز بین دو کشور برای جلوگیری از رفت و آمد غیر قانونی .

بر اساس این قرارداد یک کمیسیون مشترک برای رسیدگی به اجرای مفاد مسالا
تشکیل شده و اولین دیدار خود را در ۲۶ مارس انجام داد . بعد از این
قرارداد خانم کربیها برای کنترل اعضا " کنگره ملی آفریقا " (ک .م .ا) " شروع
میشود .

" بیش از ۲۵ خانه ، کارخانه کپورتیو و روزندگی زنان و مزارع متعلق به ک .م .ا .
توسط پلیس موزامبیک جستجو میشود و سلاحهای سبک و پول و وسایل دیگر
ضبط میشود (گاردین ۲۷ مارس ۸۴) .

" دولت موزامبیک از اعضای ک .م .ا خواسته است یاد رکب های مخصوص اقامت
کنند و یا کشور را ترک نمایند . همچنین جهت ک .م .ا . دنبال محل دیگری برای
اقامت است . اجازه اقامت فقط به کارکنان سیاسی (درک ۱۰ نفر) داده
شده است (گاردین ۶ فوریه ۸۴) .

" ک .م .ا . با چند حکومت برای اجازه دادن به اعضای آنان در حال مذاکره
است " (از بیانیه ک .م .ا . در لوزاکا - ۵ آوریل ۸۴)
" ک .م .ا . چریکهای زیادی را بعد از امضاء قرارداد به آفریقای جنوبی
فرستاده (بنقل از رئیس ک .م .ا . آقای اولیور تامبو در هریر - زیمبابوه -
گاردین ۵ آوریل ۸۴) آقای تامبو گفت که عملیات در ۳ ماه آینده به بالاترین
حد خود خواهد رسید او گفت که قرارداد ۱۶ مارس مشکلات زیادی
برای ک .م .ا . ایجاد کرده است " .

" بر اساس یک بیانیه به امضا آلفرد نازو (منشی عمومی ک .م .ا .) بعد از ملا-
قات اضطراری بر سر تحولات جدید و کنگره ملی آفریقا این قرارداد را محکوم و
اعلام نمود که مبارزانش را در خاک آفریقای جنوبی بیشتر خواهد کرد

این قرارداد بنفع حکومت نژاد پرست چند درصدی آفریقای جنوبی است " .
بر طبق گزارشاتی که در چند هفته گذشته از آفریقای جنوبی میرسد عملیات مسا-
وزین ک .م .ا . در خاک آفریقای جنوبی ربه افزایش گذاشته است .

اما در مورد موافقت های آنکولا و آفریقای جنوبی .

اساسا توافق هایی که بین آنکولا و آفریقای جنوبی صورت میگیرد همانند دو قرار
داد قبلی است . رئیس جمهور آنکولا یک روز بعد از امضاء قرارداد موزامبیک با
آفریقای جنوبی به کوبا میرود (۲۰ تا ۳۰ هزار سرباز کوبائی در آنکولا مستقر
میشود و یکی از شرایط آفریقای جنوبی برای حل اختلافات خروج این سربازان
است) بر طبق موافقت های آنکولا و آفریقای جنوبی . ارتش آفریقای جنوبی
از مناطق اشغالی جنوب آنکولا که برای سرکوب مبارزین سوازی آنرا تصرف کرده
بود خارج خواهد شد و در عوض دولت آنکولا به مبارزین سوازی اجازه استفاده
از این منطقه را خواهد داد و دولت آفریقای جنوبی پشتیبانی خود را از مخا-
لفان دولت آنکولا (یونیتا بر رهبری ساومبسی) قطع نمیداند . در ماه گذشته
درگیریهایی زیادی بین سربازان آنکولائی با مبارزین سوازی بوقوع پیوسته و لسی
سفارت آنکولا در پرتغال این خبر را تکذیب نموده اما به سؤال خبرنگاران مبنی
بر اینکه آیا تا کنون ارتش آنکولا با چریکهای سوازی درگیری داشته جواب مثبت
میدهد . (گاردین ۱۷ مارس ۸۴) .

امپریالیسم آمریکا توافق این دو کشور را تبریک گفته و در مورد خروج سربازان -
کوبائی به توافق رسیدنهای بعدی سخنان معاون فیدل کاسترو را قلمی
مثبت قلمداد کرد . (همان منبع) .
" بعد از موافقت آفریقای جنوبی و آنکولا ۸۰۰ مبارز سوازی بسمت نامیبیا حرکت
کردند که ۱۳۵ نفر از آنان از ۱۶ فوریه تا کنون بدست آفریقای جنوبی کشته
شده اند " . (گاردین ۵ آوریل) این صفتی از وقایعی که در جنوب
آفریقا میگذرد .

به اصطلاح دفاع موزامبیک و آنکولا از مبارزین بخاطر استفاده از آنان در موا-
کرات بازتجاسون آفریقای جنوبی بود و بس . حال که به موافقتیایی نمایی
رسیده اند انقلاب باید قربانی حناغ ارتجاعی طرفین گردد . یکی از عوامل
مهم رسیدن به توافق رشد نارضایتی و بدنبال آن انقلاب در تمام این کشورها -
ست . این توافق از یکطرف برای سرکوب مبارزین سوازی و کنگره ملی آفریقا از
طرف تمام مرتجعین و از طرف دیگر سرکوب انقلاب در داخل همین کشورها است .
مبارزین ک .م .ا . در فشار شدید ی از جانب موزامبیک قرار گرفته و دسته دسته
این کشور را ترک می کنند . مبارزین سوازی از آنجا که حق استفاده از جنوب
آنکولا که مرز بین آنکولا و نامیبیاست را ندارند مجبور به ترک آنکولا و استقرار در نا-
میبیا هستند .

بار دیگر ابرق رت های غرب و شرق و ایادیشان بر سر سرکوب انقلاب باز نشن رسیدند
اما مبارزین و انقلابیون با درگیری از گذشته و با تحمل سختی ها و صدمات فرا-
وان و اینکه تنها باید به خود و نیروهای خود متکی بود مبارزه را ادامه خواهند
داد و ایمان به پیروزی انقلاب سرانجام پروژه تمام مرتجعین و ابرق رت ها را به
خاک خواهند مالید !

بقیه در صفحه ۱۱

مرک بر دولت ضد خلقی روس و ایادی داخلیش

بقیه از صفحه ۱ نوکران آمریکا...

الف - گسترش روابط اقتصادی و بازرگانی بین دو کشور به علت بایبندی هر دو کشور به قراردادهای منعقد.

ب - گسترش همکاری در زمینه‌های فنی - اقتصادی و پروژه‌های مشترک و در زمینه پتروشیمی.

ج - گسترش روابط دوستانه بر مبنای وجوه مشترک فرهنگ - مناسبت‌های دو کشور.

پس از انقلاب با تیره شدن روابط بین ایران و کشورهای غربی رژیم جمهوری اسلامی بجای استفاده از نیروهای بالقوه مردم ایران سعی در تامین کالاهای غربی توسط دلان خارجی نمود. بهمین دلیل ترکیه نیز به علت موقعیت جغرافیایی مناسب و بستور ارباب از این مسئله سود جست و خواهان گسترش روابط با رژیم ایران شد. با شروع مسئله گروگان‌گیری پس از آن جنگ‌کنیز ایران به تامین کالا از خارج بیشتر شد و ترکیه ازین پس برای ایران نفی دوگانه یافت از یک طرف راه ترانزیتی برای عبور کالاهای کشورهای اروپائی به ایران و از طرف دیگر یکی از مهمترین دلان برای تامین نیازمندیهای ایران از بازار خارجی شد. در طی این مدت هر دو رژیم ایران و ترکیه از گسترش این روابط بقسمی سود جست و از روابط موجود برای جلوگیری از سرنگونی خود استفاده کردند. بقسمی که حجم مبادلات دو کشور از ابتدای انقلاب تا کنون ۳۰ برآ افزایش یافته است. بهزاد نبوی با شادی بیان میکند که: "حجم مبادلات تجاری در سال گذشته جهش زیادی داشته بطوریکه این حجم از حدود ۲ میلیارد دلار در سال ۶۱ به ۲/۴ میلیارد دلار رسیده

گفته بالغ عدد ۲۰٪ افزایش در یکسال) و با اوزداغلامیگوید "حجم روابط بازرگانی و تجاری بین دو کشور از ۳۰ میلیون دلار در اوایل انقلاب اسلامی به ۲/۵ میلیارد دلار در سال گذشته رسیده" (۱۲۵ برابر) او میگوید که: "حجم مبادلات دو کشور در سال ۱۹۸۱ ۲۴۹۶ میلیون دلار و در سال ۱۹۸۲ ۱۹۸۲ ۵۳۹ میلیون دلار بوده است." و در ادامه گفتگوها میگوید: "هدف ما عقد قراردادی است با ایران در مورد افزایش حجم مبادلات بازرگانی تا ۳ میلیارد دلار." هر دو کشور "گسترش روابط بازرگانی و تجاری دو کشور را" در نتیجه علاقه مندی و دلسوزی طرفین و یاری خداوند متعال میدانند. عجیب! علاقه مندی و دلسوزی یکی در زمینه جابیدن یک کشور برای خدمت بیشتر به ارباب خود و دیگری در به تاراج دادن منابع ملی. ولی به هر حال گفته‌های آنها زیاده‌م از واقعیات دور نبوده چرا که هر کدام آنها با اینگونه روابط به قسمی سعی در تقلیل بحران سیاسی و اقتصادی کشور خود دارند. در پی بالا گرفتن جو انقلابی در ترکیه رژیم فاشیست ترکیه ۱۶ نفر را به اعدام و حبس ابد و ۲۰۰ نفر دیگر را به حبس‌های بین ۱ تا ۲۷ سال محکوم کرده و همچنین در شهر دیاربکر دادگاه‌های فاشیستی ترکیه ۱۰ نفر از مبارزین کرد را به جرم بنیادگذاری و اداره سازمان زیر زمینی کارگری کرستان محکوم به اعدام کردند. همزمان با ورود نخست وزیر دولت فاشیست ترکیه، نوکر امپریالیسم آمریکا به ایران مبارزین ارتش سری ارمنستان به مناسبت سالروز قتل عام ۱/۵ میلیون نفر ارمنی توسط دولت فاشیست ترکیه با ترور یکی از کارمندان عالی رتبه سفارت ترکیه به استقبال نخست وزیر ترکیه رفتند. (نقل قولها از اطلاعات ۱۰/۳/۸۲ اردیبهشت ۸۳)

بقیه از صفحه ۳

بحرانهای امپریالیسم.....

که در هر اعتصاب عمومی که نتواند بیک جنبش سیاسی بدل گردد شکست بسیار بسیار محتمل است. و این همان سیاستی است که رهبران معدنچیان انتخاب نمودند چرا که دولت با یکاگر گرفتن دستگاه سرکوب خود وارد میدان جنگ بمخاطر حفظ منافع طبقاتی و حفظ قدرت سیاسی خود گردیده و در خالیکه "اتحادیه کارگری" کارگران را از هرگونه درگیری با پلیس منع کرده است و حتی بنابه خبری در روز دین ۹ مارس ۸۴ "آقای اسکاتکیل خواهان یک مذاکره رسمی با آقای طک گروگر و مدیریت شرکت ملی زغال سنگ شد که بوسیله طک گروگر باطمینان رد شد" آنچه را آقای اسکاتکیل و سایر رهبران "اتحادیه کارگری" در سردارند کوشش "حل" مسائل در همین چارچوب و جلوگیری از تمهید مبادلات است. همچنان که حتی بهای اعتصاب رفتن نیز خواست واقعی آنان نبوده بلکه تحت فشار کارگران و همچنین از ترس از دست دادن کنترل بر کارگران مجبور شده فراخواندن اعتصاب کردند. همچنان که در فوریه ۱۹۸۱ هنگامی که مسئله بستن ۲۰ معدن مطرح شده بود کارگران ولز و کت به اعتصاب رفتند اما "اتحادیه کارگری" خواهان برگشتن کارگران به کار شدند و مدتی بعد ۱۲ معدن بسته شد. از طرف دیگر آقای اسکاتکیل که خود نیز از فعالین حزب کارگر انگلستان میباشد بخوبی اطلاع دارد که اولین بار دولت "حزب کارگر" انگلستان بود که سال ۲۰ - ۱۹۶۴ شروع به اخراج وسیع کارگران معدن نمود و حدود ۲۰۰ معدن را بست و طبق تضاد هایشان با خاتم ناچسب و احزاب محافظه

کار در صورت قدرت گیری برای مقابله با بحرانهای همان اعمالی دست خواهند زد که همین دولت فاشیستی انجام داده است.

بهر حال تجربیات مبارزات کارگران انگلستان چه در صنعت معدن و یا سایر صنایع نشان داده است که رهبران ترید یونیونی جز خیانت و پشت کردن به منافع کارگران در نهایت امر به کار گرفتن مبارزات کارگران بنفع جناحی از امپریالیسم محدود کردن آن در سطح اقتصادی و حفظ قدرت سیاسی در دست طبقه حاکمه کار دیگری انجام نداده است.

در شرایط کنونی برای پیروزی کارگران بر علیه امپریالیسم انگلستان که از تجربه بسیاری در مقابله با کارگران برخوردار است یک رهبری انقلابی لازم است که بتواند این مبارزات را از سطح اقتصادی آن گسترش داده و مبارزات اقتصادی را به مبارزات سیاسی بر علیه طبقه حاکمه بدل گرداند و در پیرویه مبارزه با تمام وجود بتواند نه تنها پشتیبانی کارگران را که در ارتباط با رساندن زغال سنگ به نیروگاه‌ها و کارخانه‌ها میباشند جلب کند بلکه بتواند پشتیبانی کلیه کارگران انگلستان و همچنین خارج از انگلستان را جلب کند و به کارگران بیاورد که حقوق واقعی شان در شرایطی حفظ میشود که در درجه اول رژیم امپریالیستی سرنگون گردد و در جهت رادیکالیزه کردن مبارزات کارگران قدم بردارد و آنها را برای گرفتن قدرت سیاسی آماده گرداند.

بقیه از صفحه ۱۲

تحصن موفقیت آمیز.....

روز سه شنبه تحصن کانون در ساعت ۱۰ صبح با ۱۲۰ نفر شروع می‌شود که بعد از ساعت اداری به ۱۷۰ نفر می‌رسد. خواسته‌های تحصن عبارتند از: ۱- دادن پناهندگی سیاسی به ایرانیان حداکثر ظرف ۳ ماه پس از ورود ۲- برقراری قانون کمک به پناهندگان که در ۲۱ اکتبر ۸۲ ملغی گردیده است ۳- آزادی بی قید و شرط متحصنین قبلی و لغو هر گونه مجازات

پلیس کانادا متحصنین را در روز جمعه ۱۳ آوریل از محل قبلی بیر-ون می‌راند. ولی متحصنین به "کمپ پناهندگان" رفته و ۳۴ نفر از آنها ن دست به اعتصاب غذا می‌زنند. این بار پلیس کانادا اعتصاب غذا کنندگان را دستگیر می‌نماید و اعتصاب غذا در زندان ادامه پیدا می‌کند.

بعثت فبارهایی که از طرف پناهندگان و انعکاس وسیع خبر در رادیو و تلویزیون و پشتیبانی وسیع توده‌ای و سازمان‌های مترقی از جمله کارکنان SAVI، اتحادیه کارکنان C.S.O.M. شامل ۳۶ اداره کار-کنان مترو مونترال، اتحادیه پناهندگان آمریکای جنوبی، کمیته پیگیری زندانیان گمشده شیلی، جمعیت پناهندگان افغانی در مونترال و اتحادیه زنان عرب مقیم مونترال - مقامات دولتی کانادا با نمایندگان کانون پناهندگان وارد مذاکره شدند و به بخشی از خواسته‌های آنان کتباً پاسخ گفته و در مورد انجام دیگر درخواستها قول مساعد دادند.

متحصنین و پناهندگان بدرستی از فرصتی که با پیش نهادن خواسته‌های صنفی و مشخص خود بدست آمده بود برای طرح مسائل سیاسی ایران و توضیح علل پناهندگی خود و انشای رژیم فاشیستی حاکم بر ایران و جلب حمایت و پشتیبانی مردم سازمان‌های مترقی و انقلا بی و دیگر شخصیتها سود جستند. باینترتیب اعتصاب غذا کنندگان که در زندان بسر می‌بردند پس از ۷۳ ساعت با حضور عده‌ای از ایرانیان و خبرنگاران جرید و رادیو و تلویزیون با موفقیت به اعتصاب غذای خود پایان داده و از زندان آزاد شدند.

موفقیت اصلی این حرکت بدیده از آنجا بدست آمد که اعتصاب غذا کنندگان و متحصنین به طرح خواسته‌های صنفی خود بسنده نکرده و افکاری را که بجا نشان جلب عده بود به سایل ایران و پشتیبانی از مبارزات خلق ست و سو دادند.

در این میان حرکت بعضی جریان‌های سیاسی نیز قابل توجه است. هواداران حزب کمونیست (اتحاد مبارزان - کومه‌له) که تحصن قبیل از موعد و خوسرانه را شروع کرده بودند در اعتصاب غذا و اعتراضات بعدی شرکت ننمودند.

هواداران سازمان مجاهدین خلق ایران نیز نه تنها هیچگونه همکا-ری در این مورد نکردند. پشتیبانی نیز بعمل نیاورده و حتی خبر این حرکت را در تلفن خبری خود نیز منعکس ننمودند.

بقیه از صفحه ۹

اخبار جهان

محصولات مادرانی این کشور است. این کشور ۲ میلیارد دلار به با نکهای امپریالیستی بهکار است. بخاطر تک محصولی بودن و با ثابین آمدن قیمت شکر در بازار جهانی، این کشور با مشکلات فراوانی روبرو شده و برای خلاصی از بحران اقتصادی که بدنبال خود بحران سیاسی را به همراه دارد، دست به دامن صندوق بین المللی پول شده است. این صندوق شرایط پرداخت وام ۴۵۰ میلیون دلاری به این کشور را بالا رفتن بیش از ۵۰ درصد محصولات خوراکی و دیگر محصولات با ثابت نگهداشتن حقوق زحمتکشان اعلام نمود.

دولت "سالوادور جورج بلانکو" با اعلام افزایش قیمت مایحتاج زندگی و ثابت ماندن حقوق مخدود را در میان امواج اعتراضات توده‌ای یافت. مردم این کشور از ۳۳ آوریل که همزمان با ۱۹مین سالگرد مبارزاتشان بر علیه ارتجاع و امپریالیسم بود به خیابانها ریخته و با پلیس و قوای انتظامی درگیر شدند.

فروشگاههای بزرگ مصادره گوشت به آتش کشیده شد. در حال حاضر در این کشور که وابسته به امپریالیسم آمریکاست حکومت نظامی برقرار است. بر طبق گزارش پلیس این کشور تا کنون در این درگیریها بیش از ۵۰ نفر کشته ۴۰۰۰ نفر زخمی و ۵۰۰۰ نفر دستگیر شده‌اند. ارقام واقعی چندین برابر میباشد. ارتش شبها برای جلوگیری از بیرون آمدن مردم داشا در حال تیراندازی است. دانشگاه ها و مدارس که در این مبارزات نقش مهمی داشتند همچنان بسته است.

تقویم تاریخ

شهادت روحانی مبارز آیت الله سعیدی	۱۳۴۹/۳/۷
قیام خونین خلغهای ایران بر علیه ارتجاع محمد رضا شاه و امپریالیسم	۱۳۴۲/۳/۱۵
قیام جنگ برهبری میرزا کوچک خان	۱۲۹۹/۳/۱۵
شهادت شهرام امینی "ستاد" ماکو	۱۳۵۹/۳/۲۰
اعتصاب ۳ هزار نفری کارگران کوره پزخانه های تهران و شهادت بیش از ۵۰ تن از کارگران	۱۳۳۸/۳/۲۸
شهادت مجاهد رضا رضائی	۱۳۵۲/۳/۲۵
کودتای حزب جمهوری اسلامی و بیعتن خمینی بآن	۱۳۶۰/۳/۳۰
انقلاب توده‌ای در عمان	۱۳۴۴/۳/۱۹

فعالیت های بقیه از صفحه ۱۲

در این مراسم طی مقاله‌ای تاریخیه اول ماه مه و وضعیت کارگران ایران و اوضاع فعلی جنبش و معضلات آن بررسی و تحلیل شد. سپس یک دکلمه و "سرود اول ماه مه" اجرا شد. در آخر فیلم Harlan County U.S.A. که نمایش اعتصاب و مبارزات قهرمانا کارگران معدن آمریکا در سال ۱۹۷۳ است به نمایش درآمد. این مراسم با سرود انترناسیونال به پایان رسید.

حل مشکلات و مسائل اجتماعی

به شیوه رژیم

خیل عظیم بیکاران از طرفی نتیجه سیاستهای رژیم جمهوری اسلامی در جهت خدمت به فئودالها و نه کشاورزان در زمینه ارضی و اظرف دیگر وجود مسئله آوارگی و بیخانمانی جنگزادگان و بیکار شدن هزاران کارگر میباشد. بیکاران با مهاجرت به شهرها دست به ایجاد دهکهای برای سیر کردن خود و خانواده خود میزنند. شهرداری ضد مردمی تهران در پاسخ به مشکلات عظیم ۱۲۰/۰۰۰ نفری دهک داران که هر کدام نان آور خانوادهای میباشد تحت عنوان " مبارزه با گرانفروشی " و " کمک به زیبایی شهر تهران " با ایجاد کمیته سرکوبی با نام " ستاد رفع سد معبر " بساطت فروشان و دهکداران را جمع کرده شهرداری تهران که به قول گردانندگان رژیم ورشکسته است برای تامین بودجه خود اقدام به افزایش اخاذی از مردم کرده است. بهمین جهت مدتی است رژیم آلونک نشینها و کپرنشینان اطراف تهران را که اکثرا مردم زحمتکش و دستفروشان کم درآمد هستند برای پرداخت " مالیات " و " عوارض شهرداری " و ... (و شاید برای دستمزد به علت خدمات رفاهی بیش از حد برای آنها) تحت فشار قرار داده و در همین رابطه ما مورانی به شهرکهای اطراف تهران اعزام داشته و از ساکنین آنها مبالغی بین ۱۰ تا ۲۰ هزار تومان پول در خواست و با استفاده از این شیوه اقدام به جبران ورشکستگی خود کرده است.

رژیم خمینی از یکطرف آنان را بیکار میکند و از طرف دیگر برای تامین بودجه خود از آنان باج میگیرد.

افتتاح انتخابات بقیه از صفحه ۱

و تعدادی از آنان را زخمی می نمایند. رژیم جهت کنترل اوضاع فوراً پاسداران از زابل می آورد و صفتهارات را به گلوله می بندد. ۸ نفر کشته و ۱۷ نفر زخمی میشوند. امام جمعه و استاندار که اوضاع را متشنج میکنند از دیگر شهرها تقاضای کمک میکنند از تهران و اصفهان نزدیک به ۲۰۰۰ پاسدار به زاهدان می آیند و کلیه ورود و خروج را کنترل و حکومت نظامی عریان خود را بنا می نمایند. رژیم اعلام کرد که یک عده از کرمان و شمال آمده بودند و با لباس بلوچی شهر را شلوغ کردند. جالب است در دوران شاه معدوم همین بهانهها آورده میشد: " یک عده که دائماً در حال سفر هستند به شهرهای مختلف میروند و اوضاع را متشنج میکنند " ولی خبر این مبارزات در دیگر نقاط ایران پیچیده است.

خمینی مرتجع در رابطه با مقایسه انتخابات کنونی با زمان مشروطه میگوید: " امروز همان روز است که اگر ملت ایران بیدار نشود و که اگر علمای اسلام بیدار نباشند غفلت کنند و اگر چنانچه علمای قم و مدرسین قم و طلاب قم و علمای تهران و روحانیت مبارز تهران و علمای همه بلاد و روحانیون همه بلاد و مردم بیدار نشوند و الان دارند وضعی را یعنی میخواهند وضعی را درست کنند که زمان مشروطه کردند "

راستی در زمان مشروطه چه شد؟ شیخ فضل الله نوری سرش بالای دار رفت و ستار خان و باقرخان میدان دار شدند. خمینی راست میگوید انقلاب در راه است و سر خمینی نه چندان دور بسیار! بگذارد چنین شود.

بخوانید و ...

خبری از حوزه انتخابیه قم
قم - خبرنگار اطلاعات طول طوماری که در تائید کاندیداتوری آقای خلخال برای دومین دوره انتخابات مجلس شورای اسلامی شهرستان قم از طرف طلاب حوزه علمیه قم و گروههای مختلف مردم امضا شده است تا بعد از ظهر دیروز از ۲۰ متر گذشت و این طومار در ستاد مرکزی انتخاباتی آقای خلخال واقع در میدان نکویی قم نگهداری می شود و طرفداران ایشان با مراجعه به ستاد زیر طومار را امضا می کنند (اطلاعات - ۳۱/۱/۸۱)

شب انتخابات و در تلویزیون از کارگری پرسیدند

- فردا در انتخابات شرکت می کنی؟

گفت - نه.

- چرا؟

- برای اینکه در حکومت فقیه آیات عظام حکم وکیل و وصی و قیسم مرا دارند و در هر موردی بجای من تصمیم میگیرند و در این مورد هم هیچ نمی خواهم در کارشان دخالت کنم.

(آهنگر)

پاسخ به خوانندگان

رفیق از اسکاتلند پرسیده اند که به اعتقاد ما خروج بنی صدر از شورای ملی مقام و مت چه عواقبی سیاسی مثبت یا منفی برای جنبش در بر دارد.

به اعتقاد ما رفیق عزیز مبارزه طبقاتی در وجود اشخاص خلاصه نمی شود و بودن یا نبودن یک عنصر علی رغم تاثیراتی که وجود آنان در بردارد نهایتاً مسیر مبارزه را تعیین نمی کند. کما اینکه انتقادات ما به برنامه شورا در جزوای تحت همین نام اساساً ماهیت سازشکارانه نیروهای تشکیل دهنده آنرا در برخورد با مشکلات جنبش تحت سؤال میکشاند و این با وجود یا نبود بنی صدر در برنامه شورا اثری نداشته است.

خروج بنی صدر از شورا برخلاف درک مکانیکی سازمانهای انقلابی خارج از شورا که عدم شرکت و یا پشتیبانی خود را در آن با وجود بنی صدر توجیه میکنند میا - یعنی در پرتو تغییر و تحولات برنامه شورا مورد بررسی قرار گیرد که باز به اعتقاد ما و بصیوات سازمانان سیاست صحیح (جنبش دموکراتیک دانشجویی) در مجموع بایستی دفاع از شورا بعنوان بخشی از مبارزات مردم و در راه سرنگونی رژیم خمینی بعنوان تضاد عده جامعه ما و در مقابل افشای سیاستهای لیبرالسی و فرمیتسی آن در کنار تبلیغ برای آلترناتیو انقلابی جمهوری دموکراتیک خلق باشد.